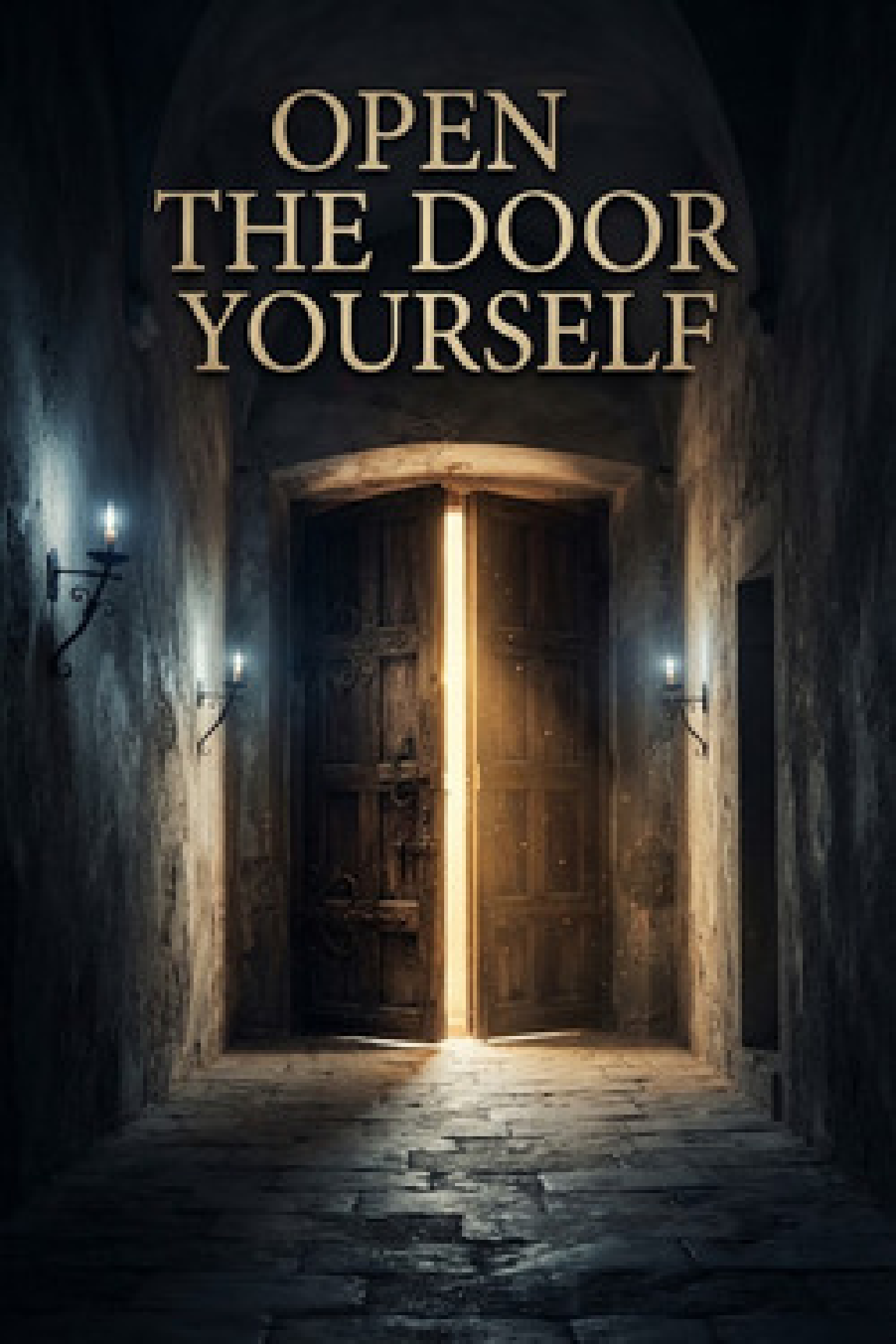

OPEN
THE DOOR
YOURSELF

KIZINGITI 5

Fungua Mlango Mwenyewe

Kuna mazoea ya ajabu yanayowasindikiza watu wengi maisha yao yote.

Wanasubiri.

Wanasubiri wakati sahihi.

Wanasubiri nafasi sahihi.

Wanasubiri kutambuliwa.

Wanasubiri mtu wa kuwaambia kwamba wako tayari.

Wanasubiri idhini isiyoonekana ambayo karibu haifiki kamwe.

Kwa miaka niliwatazama wanaume na wanawake wa ajabu wakibaki wamesimama kwenye kizingiti cha uwezekano wao.

Si kwa sababu walikosa kipaji.

Si kwa sababu walikosa akili.

Bali kwa sababu walisubiri ruhusa.

Mtu wa kusema:

“Nenda.”

“Sasa unaweza.”

“Umeidhinishwa.”

Maisha mara chache hufanya kazi hivyo.

Kwa hakika, karibu kamwe haiwi hivyo.

Nikitazama nyuma, natambua kwamba hakuna hata uamuzi mmoja muhimu kweli wa maisha yangu uliotanguliwa na uhakika.

Hakuna.

Nilipoanza kitu kipya sikuwa tayari.

Nilipobadilisha mwelekeo sikuwa na taarifa zote.

Nilipokubali changamoto kubwa kuliko mimi sikumiliki dhamana.

Nilimiliki imani moja tu.

Kwamba kubaki nimesimama pale pale kungekuwa vibaya zaidi.

Tofauti kati ya kuyaishi maisha na kuyatazama mara nyingi inapatikana hapo.

Katika wakati ambapo mtu anaacha kuuomba mustakabali ruhusa.

Tukiwa vijana tunaamini kwamba kuna watu waliopewa jukumu la kutuamulia.

Walimu.

Wakurugenzi.

Taasisi.

Mamlaka.

Kadri muda unavyopita tunagundua kwamba watu wale wanakabili fumbo lile lile tunalolikabili sisi.

Hakuna anayemiliki ramani kamili.

Hakuna anayejua kweli mwisho.

Wote wanabuni papo hapo kipande cha hadithi yao.

Ugunduzi huu unaweza kutisha.

Au unaweza kukomboa.

Kwangu ulikuwa ukombozi.

Kwa sababu ulinilazimisha kubeba uwajibikaji.

Uwajibikaji ni neno la kushangaza.

Wengi wanaliunganisha na mzigo.

Mimi naliunganisha na uhuru.

Maadamu mtu mwingine anakuamulia, unaweza daima kumtwika lawama.

Unapoamua wewe, hakuna tena visingizio.

Upo wewe tu.

Na mwelekeo uliouchagua.

Kulikuwa na nyakati ambapo ingekuwa rahisi zaidi sana kukata tamaa.

Kubaki nilipokuwa.

Kutohatarisha.

Kutojiweka wazi.

Kutobadilika.

Kila njia ina njiapanda hizi.

Zinafika bila kujitangaza.

Mlango unafunguka.

Sehemu yetu inataka kuupita.

Nyingine inataka kukimbia.

Kwa sababu mabadiliko daima yana gharama.

Hakuna anayeuona wakati ule.

Kutoka nje kila kitu kinaonekana rahisi.

Kutoka ndani ni mapambano.

Si dhidi ya dunia.

Dhidi yetu wenyewe.

Dhidi ya hofu ya kukosea.

Hofu ya kutofikia kiwango.

Hofu ya kuhukumiwa.

Hofu ya kupoteza kile tunachomiliki tayari.

Nimejifunza kwamba hofu ni mshauri mbaya lakini kiashiria kizuri sana.

Mara nyingi inaonyesha hasa mwelekeo tunaopaswa kuuchunguza.

Si kwa sababu unapendeza.

Kwa sababu una ukuaji ndani yake.

Mambo niliyoyapitia yaliyoyabadilisha maisha yangu hayakuwa ya starehe.

Hayakuwa na dhamana.

Hayakuwa bila hatari.

Yalikuwa tu ya lazima.

Wakati fulani ni lazima kuchagua.

Mtu anaweza kuendelea kuomba idhini.

Au anaweza kuanza kuishi.

Mambo hayo mawili mara chache huwiana.

Nimekutana na watu waliomiliki kila sifa inayowezekana na ambao hawakuondoka kamwe.

Na wengine wasiomiliki karibu chochote lakini wamevuka mabara, wamejenga biashara, wamekabili magonjwa, wameyabuni upya maisha yao.

Tofauti haikuwa katika wasifu wa kazi.

Ilikuwa katika mtazamo.

Wa pili walikuwa wameelewa kitu.

Hakuna ambaye angefika kuwaokoa.

Hakuna ambaye angewakabidhi wakati mkamilifu.

Hakuna ambaye angethibitisha rasmi kwamba walikuwa tayari.

Kwa hiyo walianza.

Na ni hayo tu.

Kadri muda ulivyopita nimeelewa kwamba karibu mabadiliko yote makubwa huanza kwa namna isiyo kamilifu.

Hatua ya kwanza isiyo na uhakika.

Simu.

Safari.

Saini.

Uamuzi unaoonekana mkubwa kuliko mtu anayeufanya.

Mara nyingi ujasiri huelezwa kama kutokuwepo kwa hofu.

Ni upuuzi.

Ujasiri ni kusonga mbele wakati hofu inaendelea kutembea kando yako.

Ukijua kwamba haitatoweka.

Ukijua kwamba itapiga kelele.

Ukijua kwamba itajaribu kukushawishi urudi nyuma.

Na kwenda mbele hata hivyo.

Kile tunachokiona leo kama mwenendo wenye mshikamano kilikuwa, wakati kilipotokea, mfululizo wa machaguo dhaifu.

Mara nyingi sikuwa na uhakika wa kufanya jambo sahihi.

Nilikuwa na uhakika tu kwamba kutofanya chochote lilikuwa jambo lisilo sahihi.

Ni tofauti nyembamba lakini ya kuamua.

Maisha hayamtuzi daima anayeshinda.

Mara nyingi yanamtuza anayeondoka.

Anayejaribu.

Anayethubutu.

Anayeupita mlango.

Kwa sababu kila uzoefu unazaa uzoefu mwingine.

Kila hatua inaunda uwezekano mpya.

Kila mwendo unazalisha mikutano mipya.

Kubaki bila kusonga, badala yake, kunazalisha kutosonga tu.

Leo watu wengi wanatafuta hamasa.

Mimi natafuta mwelekeo.

Hamasa zinabadilika.

Mielekeo inabaki.

Kutakuwepo daima watu walio tayari kukueleza kwa nini kitu hakiwezekani.

Kwa nini si wakati wake.

Kwa nini hujawa tayari.

Kwa nini huna uzoefu wa kutosha.

Kwa nini hatari ni kubwa mno.

Wasikilize.

Kisha amua mwenyewe.

Kwa sababu mwishowe hakuna hata mmoja wao atakayeishi maisha yako.

Hakuna hata mmoja wao atakayebeba mzigo wa kujinyima kwako.

Hakuna hata mmoja wao atakayeuvuka wakati badala yako.

Hiyo ni kazi inayokuhusu wewe tu.

Kama kuna somo ambalo wakati umeniachia, ni hili.

Nafasi zilizoyabadilisha maisha yangu hazikufika zikisindikizwa na barua ya idhini.

Hazikubeba mihuri.

Hazikubeba vyeti.

Hazikubeba dhamana.

Zilibeba swali moja tu.

“Unataka kuingia au unataka kubaki nje?”

Kila mara niliogopa.

Kila mara nilisita.

Kila mara nilielewa jambo lile lile.

Hakuna ambaye angenipa ruhusa.

Kwa hiyo niliufungua mlango mwenyewe.

Na ni hapo ambapo hadithi iliendelea kutembea.